

Arrest

nr. 129 036 van 10 september 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 28 maart 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 31 januari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt :

“Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 27.11.2013 bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, §2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 27.08.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 13.08.2009. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 13.08.2009 (zie bevestiging arts dd. 27.01.2014 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 27.08.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In het enige middel voert verzoeker onder meer de schending aan van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de zorgvuldigheidsplicht. Hij betoogt het volgende :

"5.2.

De verzoeker heeft bij zijn huidige aanvraag een recent standaard medisch getuigschrift voorgelegd in dewelke de actuele gezondheidstoestand van de verzoeker op uitgebreide wijze wordt omschreven.

De ernstige medische situatie van de verzoeker blijft aanhouden en een adequate behandeling zal levenslang noodzakelijk zijn.

In het standaard medisch getuigschrift dd. 31/10/2013 zijn de bewoording van dokter M. duidelijk (stuk 4):

'Recidief gepaard gaand met extreme pijn en microfracturen 2013'

'Op 14/11/2013 nieuwe uitruiming en hageling gepland'

De aandoening is aldus uiterst recidiverend. In het jaar 2013 waren microfracturen het gevolg van de aandoening.

'Heelkunde vereist'

'levenslange therapie'

Bij gebreke aan opvolging en behandeling zal de fysieke integriteit van de verzoeker aangetast worden: de botten van de verzoeker dreigen zwakker te worden, spontane fracturen zullen voorkomen en vervorming van botten zal optreden.

De aandoening is ook bijzonder pijnlijk zo er geen adequate behandeling wordt voorzien, waardoor het daarenboven onmenselijk is de verzoeker een adequate behandeling te ontfangen.

- Het aanhoudende karakter en de verslechterde situatie van de medische aandoening én de levenslange nood aan opvolging en behandeling maken nieuwe elementen uit ten opzichte van de eerdere aanvraag tot machtiging tot verblijf van de verzoeker.

- De Dienst Vreemdelingenzaken negeert echter dit nieuw element.

De Dienst Vreemdelingenzaken neemt dit niet in overweging, motiveert niet waarom dit element, het persisterende karakter van de ernstige aandoening, de eerdere bevindingen niet zouden kunnen weerleggen.

Ook het advies van de arts-adviseur is op dit vlak ontoereikend. Het oordeel van de arts-adviseur is een prima facie oordeel, een werkelijk oordeel ten gronde kan het bezwaarlijk genoemd worden.

5.3.

Er kan verwezen worden naar een eerder arrest van uw Raad.

“En l'espèce, il y a lieu d'observer que la décision repose sur le constat que les éléments présentés à l'appui de la demande d'autorisation de séjour fondée sur l'article 9ter actuelle ont déjà fait l'objet d'une précédente demande pour laquelle une décision d'irrecevabilité a été prise en date du 16 janvier 2008 en

application de l'article 9ter, §3 de la loi du 15 décembre 1980. Or, la demande actuelle contenait en plus de deux certificats médicaux déjà présents lors de la demande précédente, une attestation d'un psychologue faisant état de la dimension psychologique suite aux traumatismes et séquelles subis par l'enfant des requérants et du soutien nécessaire de la famille à ce dernier. Le Conseil n'aperçoit pas dans la motivation de la décision attaquée de prise en considération de cet élément essentiel de l'état de malade au sens large présenté par la partie requérante et estime se faisant que la décision est inadéquatement et insuffisamment motivée.

A défaut pour l'acte attaqué de préciser pour quelles raisons ce document et ces éléments ne sont pas jugés suffisants, la motivation de la décision litigieuse ne peut être considérée comme adéquate. Le moyen en ce qu'il est pris de la violation des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 sur la motivation formelle des actes administratifs est fondé.”

(Zie arrest n° 34 923 gewezen op datum van 27 november 2009 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen)

In casu heeft de Dienst Vreemdelingenzaken tevens de formele motiveringsplicht geschonden door niet te preciseren waarom de nieuwe elementen niet in overweging worden genomen, noch beoordeeld worden.

De Dienst Vreemdelingenzaken dient een beslissing te nemen op basis van alle relevante gegevens die zich in het dossier bevinden.

Alle elementen dienen in overweging genomen te worden.

Iedere administratieve beslissing moet geschraagd zijn door draagkrachtige motieven en een zorgvuldige afweging van de beschikbare elementen in het administratief dossier.

De bestreden beslissing steunt echter niet op een correcte feitenvinding, door een aantal belangrijke elementen – in casu informatie omtrent het persisterende karakter van de aandoening en de verergering van de aandoening – buiten beschouwing te laten.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft bij het nemen van de bestreden beslissing zowel het zorgvuldigheidsbeginsel als de materiële motiveringsplicht geschonden.

[...]

2.2. In de nota repliceert de verwerende partij als volgt:

“Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekers derde medische regularisatieaanvraag onontvankelijk verklaard werd daar de aangehaalde aandoeningen beschreven in het SMG van 31 oktober 2013 niet verschillen van de aandoeningen waarover reeds op 27 augustus 2012, een ongegrondheidsbeslissing werd genomen. Dit wordt niet door verzoeker betwist.

De eerste medische regularisatieaanvraag werd op 27 augustus 2012 ongegrond verklaard, omdat uit het medische dossier niet kon worden afgeleid dat verzoeker leed aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land van verblijf. De ambtenaar-geneesheer stelde dat verzoeker niet op zodanige wijze aan een aandoening leed die een ernstig risico inhield voor zijn leven of fysieke integriteit, aangezien er geen noodzaak bleek aan monitoring van de vitale parameters noch aan een permanente medische bewaking zijn leven te verzekeren.

Het loutere feit dat er nieuwe documenten worden voorgelegd bij de derde aanvraag, waaruit blijkt dat de aandoening persisteert, belet geenszins te concluderen dat de medische elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag. Immers, er werd reeds geoordeeld over de aandoening op zich, onafhankelijk wat de mogelijke bijwerkingen zijn. Er is geen noodzaak aan monitoring van de vitale parameters noch aan een permanente medische bewaking.

De verwerende partij – die er toe gehouden is om bij een meervoudige aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet na te gaan of er nieuwe elementen worden

ingeroepen die niet eerder voorlagen bij de vorige aanvra(a)g(en) – kan de vermeldingen in het verplicht bij te voegen standaard medisch getuigschrift als uitgangspunt nemen voor haar beoordeling. De wetgever heeft, zoals reeds aangehaald, immers duidelijk vooropgesteld dat uit het standaard medisch getuigschrift de aandoeningen dienen te blijken die worden ingeroepen ter ondersteuning van de aanvraag, dat hierin de graad van ernst van de aandoeningen dient te worden aangeduid en dat de vereiste behandeling dient te blijken. Die zienswijze sluit aldus aan bij de wil van de wetgever om de procedure duidelijk te omkaderen. Er kan dan ook worden aangenomen dat de verwerende partij zich bij de beoordeling of er nieuwe elementen worden ingeroepen die niet eerder werden ingeroepen bij de vorige aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, steunt op de gegevens van het standaard medisch getuigschrift, nu de overige bij de aanvraag gevoegde medische stukken enkel een verdere verduidelijking kunnen inhouden van de aandoeningen en van de vermeldingen zoals die reeds blijken uit het gevoegde standaard medisch getuigschrift (cfr. Arrest Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, nr. 98 854, d.d. 14 maart 2013).

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

Artikel 9ter, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt verder als volgt:

“De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk: [...] 5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

De bestreden beslissing geeft duidelijk aan dat geen nieuwe medische aandoeningen blijken ten opzichte van de eerste medische regularisatieaanvraag. Het is de gemachtigde van de staatssecretaris die overeenkomstig artikel 9ter, §3, 5° van de vreemdelingenwet, bevoegd is om zich uit te spreken over de aanwezigheid van nieuwe medische elementen. Deze heeft derhalve geheel binnen de hem toegekende bevoegdheid de aanvraag onontvankelijk verklaard. Hij diende dienaangaande geen advies in te winnen van een geneesheer.

Er dient ook op gewezen te worden dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht niet zover gaat dat een overheid de motieven van de motieven van een beslissing zou moeten geven (RvS 18 september 2009, nr. 196.182). Er blijkt ook geenszins dat de motivering van de bestreden beslissing een loutere algemene stijlfomule betreft. Ten overvloede dient bovendien geduid te worden dat zelfs indien een beslissing is gemotiveerd met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit loutere feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171, RvS, 27 juni 2007, nr. 172.821).

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent en draagkrachtig en stelt verzoekende partij in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

De bestreden beslissing verklaart de aanvraag onontvankelijk bij gebrek aan nieuwe medische elementen in vergelijking met een vorige aanvraag 9ter.

Het enige middel is ongegrond.”

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Uiteraard staat daarbij een zorgvuldige lezing van deze gegevens voorop.

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“§3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het

kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Verzoekers eerste regularisatieaanvraag om medische redenen werd met een beslissing van 27 augustus 2012 ongegrond bevonden. Uit het advies van 8 augustus 2012 van de arts-adviseur, dat in het kader van die eerste aanvraag werd uitgevaardigd, blijkt het volgende:

“Uit een studie van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt dat deze 24-jarige man in de periode juli 2011 - oktober 2011 orthopedische zorgen kreeg in het kader van fibreuze dysplasie met recidiverende stressfracturen ter hoogte van de rechter tibia diafysair.”

Hieruit blijkt dat ook reeds in de eerdere aanvraag sprake was een recidiverende aandoening. Echter, dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is, zoals de verwerende partij betoogt in de bestreden beslissing, en dat op die gezondheidstoestand reeds uitgebreid werd ingegaan in de beslissing van 27 augustus 2012 kan niet worden bijgetreden. Immers, in het advies van 8 augustus 2012, waaraan deze beslissing volledig werd opgehangen, wordt ook het volgende gesteld :

“Gezien uitgesproken klachten bij sportbeoefening (stress) werd na bespreking overgegaan tot een operatieve behandeling: uitruimen, enten (allogreffen) en preventieve plaatosteosynthese op 25/08/2011. De nabehandeling bestond uit pijnstilling (Dafalgan, Tradonal Odis), LMWH's (Clexane), hoogstand, een antalgische gipsspalk, steunverbod en kinesitherapie (massage, mobilisatie en gangreëducatie). Uit het consultatie-contact van 07/10/2011 noteren we dat er een gunstige evolutie was, dat progressieve steunname gestart zou worden na 4 - 6 weken en dat een controle in de polikliniek met controle RX gepland werd na 2 maanden.

[...]

We beschikken niet over bijkomende medische getuigschriften/verslagen aangaande de verdere evolutie van de beschreven orthopedische problematiek (fibreuze dysplasie met recidiverende stressfracturen ter hoogte van de rechter tibia diafysair waarvoor operatieve behandeling op 25/08/2011) en de verdere orthopedische behandeling/opvolging na oktober 2011 [...].”

Hieruit blijkt dus dat de arts-adviseur zich wat deze aandoening betreft volledig heeft gesteund op het gegeven dat verzoeker een heelkundige ingreep heeft ondergaan op 25 augustus 2011 en dat uit een attest inzake een consultatie op 7 oktober 2011 is gebleken dat er een gunstige evolutie was en dat er geen bijkomende gegevens waren over de verder evolutie na die datum. Inmiddels blijkt echter dat de situatie opnieuw verslechterd is, in die zin dat er in het standaard medisch getuigschrift van 31 oktober 2013 -een attest dat verzoeker uiteraard niet kon bijbrengen ten tijde van het advies dat dateert van augustus 2012- sprake is van extreme pijn en een nieuwe geplande uitruiming. Dit leidt de Raad tot de conclusie dat niet op deugdelijke wijze kan worden gesteld dat de gezondheidstoestand van verzoeker ongewijzigd is. Dat op die gezondheidstoestand uitgebreid werd ingegaan in het advies van de arts-adviseur in het kader van de vorige aanvraag, zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld, kan geen soelaas bieden. Zoals reeds aangegeven is de aandoening van verzoeker onderzocht in het licht van de gunstige evolutie na de heelkundige ingreep die hij had ondergaan, en waarbij uit het advies kan worden afgeleid dat het is wat het is precies omwille van het feit dat geen tegenindicaties waren bijgebracht aangaande die gunstige evolutie.

Verzoeker kan in casu dan ook worden bijgetreden waar hij betoogt dat de bestreden beslissing niet steunt op een correcte feitenvinding door een aantal belangrijke elementen buiten beschouwing te laten. De argumenten van de verwerende partij doen daaraan geen afbreuk, gelet op het feit dat in de nota abstractie wordt gemaakt van de concrete motieven van de bestreden beslissing. Bovendien gaat zij met haar argument dat de aandoening dezelfde is -zoals dat ook in het advies van de arts-adviseur werd gesteld- voorbij aan het feit dat uit artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet blijkt dat de aanvraag onontvankelijk moet worden verklaard indien de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk. Uit deze bewoordingen blijkt niet dat de wetgever elk nieuw element dat zich heeft gemanifesteerd in het kader van de gezondheidstoestand van de betrokkene heeft willen uitsluiten wanneer die zich beroept op eenzelfde aandoening. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is aangetoond.

2.4. Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 31 januari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS